

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Αναγνωρίζει τις ελληνικές προσπάθειες το ΔΝΤ

Θέτοντας ανοικτά πλέον ζήτημα απολύσεων στο Δημόσιο, έστω και «στοχευμένων», αλλά και περαιτέρω περικοπής των κοινωνικών παροχών (όπως είναι το επίδομα ανεργίας, το ΕΚΑΣ, τα επιδόματα τέκνων, κ.λπ.), το ΔΝΤ ζητεί, παράλληλα, μετ' επιτάσεως την ουσιαστική αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, ειδάλως θα υπάρξουν νέες μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις. Επίσης, στην έκθεσή του για την ελληνική οικονομία που δημοσιοποιήθηκε σήμερα, το ΔΝΤ ζητεί την επέκταση της εισφοράς αλληλεγγύης και μετά το 2015, καθώς και την επιτάχυνση στο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, ακόμη και με αντικατάσταση της διοίκησης του ΤΑΙΠΕΔ από ξένους μάνατζερ, εάν δεν επιτευχθούν οι στόχοι του προγράμματος για το α' εξάμηνο εφέτος. Εμφανίζεται απαισιόδοξο για την πορεία της ανεργίας, καθώς, σύμφωνα με τους αναλυτές του, θα συνεχίσει να αυξάνεται, στο 24,4% το 2013 και στο 25,1% το 2014. Ενώ, εμμένει στη θέση του για νέο «κούρεμα» του δημοσίου χρέους που κατέχουν οι Ευρωπαίοι εταίροι. Ταυτόχρονα, δεν διστάζει να «εμπλακεί» και στην εγχώρια πολιτική σκηνή. Ειδικότερα, αρχικά αξιολογεί θετικά την υλοποίηση των περισσότερων προαπαιτούμενων δράσεων τους τελευταίους μήνες και την προσήλωση που επιδεικνύει η κυβέρνηση στην εφαρμογή του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής, ύστερα από τον προεκλογικό «εκτροχιασμό» του. Όμως, στη συνέχεια, τα στελέχη του ΔΝΤ εντοπίζουν καθυστερήσεις στις αποκρατικοποιήσεις, το άνοιγμα επαγγελματιών και την αύξηση της αποδοτικότητας του φοροεισπρακτικού μηχανισμού. Και προσθέτουν ότι οι κίνδυνοι παρεκκλίσεων παραμένουν μεγάλοι και μπορεί να προέλθουν από πιθανή πολιτική κρίση («οι τελευταίες δημοσκοπήσεις δείχνουν αυξανόμενη υποστήριξη προς τον ΣΥΡΙΖΑ και άλλα αντιμνημονιακά κόμματα, κάτι που μπορεί να προκαλέσει όχι μόνο καθυστερήσεις στην εφαρμογή του προγράμματος αλλά και πολιτική κρίση, πυροδοτώντας χρεοκοπία και/ή έξοδο από το ευρώ», αναφέρεται στην έκθεση) και καθυστέρηση στην ανάκτηση της εμπιστοσύνης προς την Ελλάδα. Πάντως, το ΔΝΤ προχωρά και σε «αντοκριντική»: Σύμφωνα με την έκθεση, ένας ακόμη κίνδυνος είναι να έχουν αποτύχει- εκ νέου- οι υπολογισμοί των αναλυτών του Ταμείου σχετικά με τις επιπτώσεις στο σκέλος της ύφεσης από τις περικοπές που έχουν αποφασιστεί («το πρόγραμμα λαμβάνει υπόψη τώρα μια πιο συντηρητική άποψη για τους δημοσιονομικούς πολλαπλασιαστές, αλλά αυτοί μπορεί και πάλι να είναι υψηλότεροι απ' ό,τι υπολογίζεται», αναφέρεται χαρακτηριστικά).

(ΑΜΕ - ΜΠΕ)

Να τηρηθεί το πρόγραμμα για να μην ζητηθούν νέες περικοπές ... Πιθανό ένα νέο κούρεμα (Λαγκάρντ)

Σε συνέντευξη της στην Καθημερινή, η γενική διευθύντρια του ΔΝΤ, Κριστίν Λαγκάρντ δήλωσε: «Εάν γίνουν οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και άρα υπάρξει η ορθή μεταφορά, της μείωσης του μισθολογικού κόστους, στις τιμές των προϊόντων, τότε δεν θα χρειαστούν επιπλέον μέτρα από αυτά που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα». Πάντως, η επικεφαλής του ΔΝΤ δηλώνει ότι εάν δεν ανοίξουν τα κλειστά επαγγέλματα, εάν παραμείνουν τα γραφειοκρατικά και άλλα εμπόδια στην ανάπτυξη, εάν δεν βελτιωθεί ο φοροεισπρακτικός μηχανισμός, τότε για να μειωθεί το δημοσιονομικό έλλειμμα θα χρειαστούν και άλλες περικοπές. Επίσης, η Κ. Λαγκάρντ δηλώνει ότι έχει εκπλαγεί από τον κ. Σαμαρά και την αποφασιστικότητα που δείχνει η κυβέρνηση, ενώ αφήνει να εννοηθεί ότι επιθυμεί να υπάρξει νέο «κούρεμα» λέγοντας πως οι Ευρωπαίοι «δεσμεύθηκαν να παράσχουν, επιπλέον, ενίσχυση, επιπρόσθετη μακροπρόθεσμη στήριξη, υπό την προϋπόθεση ότι η Ελλάδα θα ανταποκρίνεται και θα τηρεί τις δεσμεύσεις της».

(ΑΜΕ - ΜΠΕ)

«Απογοητευτική η πορεία των ιδιωτικοποιήσεων» λέει η γερμανική κυβέρνηση

Η γερμανική κυβέρνηση εμφανίζεται δυσαρεστημένη από την εξέλιξη της ιδιωτικοποίησης κρατικής περιουσίας στην Ελλάδα για την οποία έχει δεσμευθεί η ελληνική κυβέρνηση έναντι των δανειστών της. «Από την οπτική γωνία της ομοσπονδιακής κυβέρνησης τα αποτελέσματα των μέτρων για τις ιδιωτικοποιήσεις εμφανίζονται μέχρι τώρα απογοητευτικά», αναφέρεται σε έγγραφο της γερμανικής κυβέρνησης προς το γερμανικό κοινοβούλιο, το οποίο έχουν στη διάθεσή τους οι εφημερίδες του μιντιακού ομίλου WAZ. Η γερμανική κυβέρνηση επικαλείται στο εν λόγω έγγραφο στοιχεία της Κομισιόν, σύμφωνα με τα οποία δεν επετεύχθη ο στόχος της εισπράξης των 15 δισ. ευρώ από ιδιωτικοποιήσεις το 2012, παρά μόνο 100 εκατομμύρια ευρώ. Σύμφωνα με το έγγραφο, για φέτος ο στόχος είναι 2,6 δισ. ευρώ. Μέχρι το τέλος του 2016 αναμένονται συνολικά εισπράξεις από ιδιωτικοποιήσεις ύψους 8,5 δισ. ευρώ αντί των 50 δισ. που προέβλεπε το αρχικό σχέδιο για μέχρι το τέλος του 2015.

Προσφυγή της MIG κατά της Κύπρου για την Λαϊκή Τράπεζα

Όπως ανακοινώθηκε, την προσφυγή της Marfin Investment Group (MIG) κατά της Κυπριακής Δημοκρατίας αποφάσισε το Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται από την διμερή διεθνή σύμβαση σχετικά με την αμοιβαία προώθηση και προστασία των επενδύσεων μεταξύ Κύπρου και Ελλάδας, με ημερομηνία 30-3-1992. Πιο συγκεκριμένα, στην ανακοίνωση αναφέρεται ότι η MIG επιδιώκει την προστασία της επένδυσής της στην Λαϊκή Τράπεζα ύψους 823.863.584 ευρώ λόγω παραβιάσεων από την Κυπριακή Δημοκρατία των άρθρων 2,3 και 4 της Σύμβασης αυτής. Η διαδικασία προβλέπει την προσπάθεια φιλικής επίλυσης της διαφοράς εντός χρονικού διαστήματος κατ'ανώτατον όριο 6 μηνών και σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας, την εκδίκαση της διαφοράς από διεθνές διαιτητικό δικαστήριο. Σύμφωνα πάντα με την ανακοίνωση, στη διαδικασία αυτή αναμένεται ότι θα προσφύγουν και άλλοι ιδιώτες επενδυτές στην Λαϊκή Τράπεζα οι οποίοι νομιμοποιούνται βάσει της Σύμβασης ή βάσει παρεμφερών διεθνών συμβάσεων και προβλέψεων του Διεθνούς Δικαίου. Η επίσημη έναρξη της διαδικασίας προσδιορίζεται για την Τετάρτη 23 Ιανουαρίου, με την επίδοση «ειδοποίησης διαφοράς» (Notice of Dispute) προς την Κυπριακή Δημοκρατία.

Η «μεσαία τάξη» των αναπτυσσόμενων χωρών

Τα τελευταία 20 χρόνια έχουν εμφανιστεί και στις αναπτυσσόμενες χώρες «μεσαία στρώματα». Όμως πόσο "μεσαία" είναι αυτά; Σχετίζεται η εμφάνισή τους με την αποδυνάμωση της μεσαίας τάξης στη Δύση;

Σύμφωνα με στοιχεία των Ηνωμένων Εθνών, τις τελευταίες δύο δεκαετίες πάνω από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι έχουν «ξεπεράσει» τη φτώχεια. Κυρίως στην Κίνα, την Ινδία, της Βραζιλία, το Βιετνάμ, τη Ρωσία και άλλες γοργά αναπτυσσόμενες χώρες έχουν δημιουργηθεί νέα κοινωνικά στρώματα, τα οποία εν μέρει χαρακτηρίζονται από σχετική ευημερία. Τα στρώματα αυτά θεωρούνται «ατμομηχανές» της ανάπτυξης και φορέας δυναμικών πολιτικών αλλαγών στις εν λόγω χώρες. Ο Αλεχάντρο Γκουαρίν, ερευνητής στο Γερμανικό Ινστιτούτο Αναπτυξιακής Πολιτικής (DIE) αντιμετωπίζει με σκεπτικισμό τις διαπιστώσεις αυτές.

Προβλήματα ορισμού των «μεσαίων στρωμάτων»

Ακόμη και ο ορισμός των «μεσαίων στρωμάτων» είναι προβληματικός και ελάχιστη σχέση έχει με τη δυτική έννοια του όρου. Για παράδειγμα, στη Γερμανία και τις ΗΠΑ χαρακτηρίζουμε μεσαία στρώματα εκείνες τις εισοδηματικές ομάδες που βρίσκονται σε ποσοστό 25% άνω ή κάτω του μέσου όρου εισοδήματος μιας κοινωνίας. Αυτός ο ορισμός δεν μπορεί να ισχύσει για τις αναπτυσσόμενες χώρες, όπου ο μέσος όρος εισοδήματος είναι απελπιστικά χαμηλός. Για τις αναπτυσσόμενες χώρες και τις «αναδυόμενες οικονομίες» προτιμάται ένας άλλος τρόπος προσδιορισμού της μεσαίας τάξης. «Στα μεσαία στρώματα ανήκουν όλοι όσοι έχουν υπερβεί τη φτώχεια» λέει ο Αλεχάντρο Γκουαρίν. Σύμφωνα με αυτόν τον ορισμό, όποιος κερδίζει ημερησίως περισσότερα από δύο δολάρια, μπορεί στις περισσότερες αναπτυσσόμενες χώρες να λέει ότι ανήκει στη μεσαία τάξη. Σε άλλες χώρες, όποιος κερδίζει 10 ή 20 ή 30 δολάρια. Σε κάθε περίπτωση, η σχέση προς την φτώχεια είναι καθοριστική. Και εδώ τα στοιχεία καταδεικνύουν ότι αυξάνεται ο αριθμός των ανθρώπων που εγκαταλείπουν τη φτώχεια και βλέπουν το πραγματικό τους εισόδημα να αυξάνεται.

Μείωση της αγροτικής φτώχειας και ανάπτυξη των μεσαίων στρωμάτων

Η εξέλιξη αυτή είναι ορατή κυρίως στις χώρες της Ασίας. Στην Κίνα, ένα μεγάλο μέρος του αγροτικού πληθυσμού έχει εγκαταλείψει την ύπαιθρο και εργάζεται στις πόλεις. Οι περισσότεροι πρώην αγρότες, ως βιομηχανικοί εργάτες, έχουν τώρα μετρήσιμο εισόδημα. Πρόκειται για εκατομμύρια εκατομμύρια ανθρώπους που συνήθως εργάζονται υπό άθλιες συνθήκες, ωστόσο το εισόδημά τους έχει αυξηθεί. «Ο περιορισμός της αγροτικής φτώχειας στην Κίνα προσδιορίζει την ανάπτυξη των μεσαίων στρωμάτων», λέει ο Αλεχάντρο Γκουαρίν. Παρόμοια είναι η κατάσταση στην Ινδία. «Οι άνθρωποι που ξεφεύγουν από τη φτώχεια και διασφαλίζουν μια σχετική ευημερία δημιουργούν ένα θετικό σπινάλ και αυτό με τη σειρά του συμβάλλει στην ανάπτυξη», εκτιμά ο ερευνητής.

Το φαινόμενο παρατηρείται και σε άλλες περιοχές του πλανήτη

«Πρόκειται για κύματα που παρατηρούνται από τις δεκαετίες του 70 και του 80», λέει ο Αλεχάντρο Γκουαρίν και διευκρινίζει: «Το πρώτο κύμα ξεκίνησε στην Λατινική Αμερική την εποχή αυτή, αλλά αργότερα σταμάτησε. Συνεχίστηκε στην Ασία, κυρίως στην Κίνα, στην οποία μεταφέρθηκε ένα μεγάλο μέρος της βιομηχανικής παραγωγής και στις άλλες χώρες, όπως το Βιετνάμ, την Ινδία, το Μπαγκλαντές και την Ταϊλάνδη. Το τρίτο κύμα παρατηρείται στη Αφρική, όπου άρχισε η συσσώρευση βιομηχανικής παραγωγής, αλλά σε μικρότερες διαστάσεις. Και εκεί δημιουργούνται "μεσαία στρώματα", όπως είπαμε, όχι με τη δυτική έννοια του όρου».

Κι αυτό γιατί, σύμφωνα με τον ερευνητή, τα μεσαία στρώματα δεν μπορούν να ορισθούν μόνο με βάση την οικονομική τους ισχύ αλλά και το πολιτισμικό τους habitus, δηλαδή το μορφωτικό τους επίπεδο, την πρόσβασή τους στην μόρφωση, την δημόσια υγεία και τα ΜΜΕ.

Ο Αλεχάντρο Γκουαρίν δεν θεωρεί ότι οι πολιτικές ανακατατάξεις στον αραβικό κόσμο προέρχονται αποκλειστικά από τα νέα μεσαία στρώματα των χωρών αυτών. «Οι εξεγέρσεις αυτές οφείλονται σε έναν συνδυασμό δυσάρεσκων των νέων μεσαίων στρωμάτων και την απόγνωση των εξαθλιωμένων μαζών», εξηγεί.

Η συρρίκνωση της μεσαίας τάξης σε Ευρώπη και ΗΠΑ

Και ενώ στις αναπτυσσόμενες χώρες αυξάνεται το ποσοστό των ανθρώπων που ανήκει στη μεσαία τάξη, στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ παρατηρείται το αντίθετο. Η μεσαία τάξη συρρικνώνεται. Σχετίζονται τα δύο αυτά φαινόμενα. Ο ερευνητής στο Γερμανικό Ινστιτούτο Αναπτυξιακής Πολιτικής διαπιστώνει μια σχέση μεταξύ των δύο φαινομένων, αλλά δεν την θεωρεί σχέση «αίτιου και αιτιατού». Σύμφωνα με τον Γκουαρίν, «η διάβρωση της μεσαίας τάξης στις βιομηχανικές χώρες οφείλεται στο γεγονός ότι το εισόδημά της μένει στάσιμο σε σχέση με εκείνο των πλουσίων». Αυτό που παρατηρούμε στις ΗΠΑ και στην Ευρώπη «είναι ένα πρόβλημα ανακατανομής που δεν έχει σχέση με την ανάπτυξη μεσαίων στρωμάτων σε άλλες χώρες. Είναι δύο παράλληλες διαδικασίες, αλλά δεν προκαλεί η μία την άλλη».

(Deutsche Welle)

Ομόλογα ή «εργαλεία αμοιβαιοποίησης»:

«Ομόλογα σταθερότητας» προτείνει η Κομισιόν στην Πράσινη Βίβλο της, μία πρόταση που συζητήθηκε αυτήν την εβδομάδα εκτενώς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Οι περισσότεροι ευρωβουλευτές εγκρίνουν τα κοινά γραμμάτια χρέους, αλλά μόνο υπό αυστηρές προϋποθέσεις δημοσιονομικής πειθαρχίας. Αλλά και η Κομισιόν αποφεύγει κάθε διατύπωση που θα εκλαμβανόταν ως «κοινοτικοποίηση υποχρεώσεων» για τις χώρες με υψηλά ελλείμματα και χρέη. Έτσι και οι δύο πλευρές βάζουν νερό στο κρασί τους, τόσο εκείνοι που απέρριπταν εξ αρχής τα «κοινά ομόλογα» όσο και εκείνοι που τα έβλεπαν ως εύκολη λύση για την αναχρηματοδότηση ελλειμμάτων.

Την πρόταση της Κομισιόν εξήγησε στο Στρασβούργο ο επίτροπος Οικονομικών Υποθέσεων Όλι Ρεν: «Προτείνουμε να εκδοθούν κοινά ομόλογα χρέους, και να ιδρύσουμε ένα ευρωπαϊκό ταμείο απόσβεσης χρέους, με στόχο, μακροπρόθεσμα, μία πληρέστερη δημοσιονομική ένωση. Τα ομόλογα σταθερότητας θα έχουν στόχο ακριβώς να σταθεροποιήσουν τις αγορές δημοσίου χρέους και να δημιουργήσουν μία ενιαία ευρωπαϊκή αγορά ομολόγων με μεγαλύτερη ρευστότητα. Βέβαια για να δρέψουμε τους καρπούς της πρότασης αυτής θα πρέπει προηγουμένως να αντιμετωπίσουμε τον αποκαλούμενο ηθικό κίνδυνο» τόνισε ο επίτροπος Ρεν στο Στρασβούργο.

Η ανάγκη για δημοσιονομική πειθαρχία

«Ηθικό κίνδυνο» ονομάζουν κάποιες βόρειες χώρες το πολύ πιθανό, κατά την άποψή τους, ενδεχόμενο να ξανακυλίσουν στην εύκολη κατανάλωση οι χώρες του Νότου όταν βρεθούν νέες πηγές χρηματοδότησης, όπως γινόταν την εποχή της δανειοδότησης με χαμηλά επιτόκια. Γι αυτό σχεδιάζουν το όποιο εργαλείο «αμοιβαιοποίησης του χρέους» με τέτοιον τρόπο, ώστε να μην βρίσκεται στην αρχή, αλλά στο τέλος της προσπάθειας για δημοσιονομική προσαρμογή, τονίζει ο ευρωβουλευτής Θόδωρος Σκυλακάκης: «Τα εργαλεία έτσι όπως έχουν σχεδιαστεί στην πραγματικότητα επιδιώκουν να δημιουργήσουν μία ενιαία αγορά χρέους στην Ευρώπη με πολύ μεγαλύτερη ρευστότητα. Αλλά αυτή πρέπει να στηρίζεται σε σοβαρή δημοσιονομική διαχείριση. Όχι να χρησιμοποιηθεί για να ξοδέψουμε παραπάνω χρήματα από αυτά που δεν έχουμε», λέει ο Έλληνας ευρωβουλευτής στην Deutsche Welle.

Για να προλάβει αντιρρήσεις από τους θιασώτες της δημοσιονομικής πειθαρχίας, η Κομισιόν αποφεύγει πλέον τον όρο «ευρωομόλογα» ή «κοινά ομόλογα χρέους» και κάνει λόγο για «ομόλογα σταθερότητας». Πολλοί μιλούν για «εργαλεία αμοιβαιοποίησης». Κάποιοι άλλοι, όπως ο Γερμανός ευρωβουλευτής των Φιλελευθέρων Βολφ Κλιντς, δεν πείθονται από τη νέα ορολογία.

«Όταν μιλάμε για ομόλογα σταθερότητας ο κόσμος δεν μας καταλαβαίνει. Τί σημαίνει ομόλογα σταθερότητας; Είτε έχουμε σταθερότητα, οπότε δεν τα χρειαζόμαστε αυτά τα ομόλογα, είτε δεν έχουμε σταθερότητα, οπότε η λέξη ομόλογο σταθερότητας δεν είναι παρά ευφημισμός για μία αναδιανομή πόρων» δηλώνει ο Βολφ Κλιντς.

Κι όμως, η αναδιανομή πόρων είναι απαραίτητη στη σημερινή συγκυρία, όποια κι αν είναι η ονομασία των νέων δημοσιονομικών εργαλείων, υποστηρίζουν στη σχετική συζήτηση στο Ευρωκοινοβούλιο πολλοί ευρωβουλευτές της Αριστεράς, όπως η Μαρίζα Ματίας από την Πορτογαλία. «Μερικές χώρες έχουν υψηλή ανεργία και ήδη δυσκολεύονται να αναχρηματοδοτήσουν το χρέος τους στις αγορές. Εδώ πρέπει να υπάρξει ελάφρυνση. Γιατί αν δεν υπάρξει, τότε οι χώρες που έχουν αποκλειστεί από την προοπτική ανάπτυξης, θα αποκλειστούν στο μέλλον ακόμη περισσότερο. Εδώ πρέπει να επιδείξουμε αλληλεγγύη, εδώ μπορούν να βοηθήσουν τα ευρωομόλογα», λέει η ευρωβουλευτής από την Πορτογαλία.

Αναζητώντας ρευστότητα για την ευρωζώνη

Πάντως η σημερινή πρόταση της Κομισιόν πλησιάζει την παλαιότερη πρόταση των Ευρωπαίων Φιλελευθέρων, που υποστήριζαν ότι μία ενιαία ευρωζώνη θα πρέπει να έχει και μία ενιαία αγορά ομολόγων στο πρότυπο της αντίστοιχης αμερικανικής. Όπως επισημαίνει ο Έλληνας ευρωβουλευτής Θόδωρος Σκυλακάκης «τα εργαλεία αυτά είναι αναγκαία κάποια στιγμή στην Ευρώπη για λόγους αποτελεσματικότητας διαχείρισης του χρέους. Για να δημιουργήσουμε δηλαδή μία αρκετά μεγάλη αγορά, από την οποία θα μπορούν να ωφεληθούν όλοι. Αλλά για να υπάρξουν θα πρέπει να υπάρχει ταυτόχρονα δημοσιονομική πειθαρχία και βέβαια πρέπει κι εμείς στην Ελλάδα να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτά τα εργαλεία δεν μας αφορούν για όσο καιρό έχουμε πολύ υψηλά επίπεδα χρέους».

Το Ευρωκοινοβούλιο ενέκρινε τελικά ψήφισμα, στο οποίο καλεί την Επιτροπή να υποβάλει έκθεση και οδικό χάρτη για τα ομόλογα, όποια κι αν είναι η τελική ονομασία τους. Όλα δείχνουν ότι και η Κομισιόν θέλει να επισκεύσει τις διαδικασίες. Και αυτό γιατί, όπως υποστηρίζει ο αρμόδιος επίτροπος Όλι Ρεν, η οικονομική συγκυρία παραμένει δύσκολη, παρά τα μηνύματα αισιοδοξίας- ή τουλάχιστον σταθεροποίησης- που δίνουν τους τελευταίους μήνες οι διεθνείς κεφαλαιαγορές.

Όπως δηλώνει στο Στρασβούργο ο επίτροπος Ρεν «η συζήτηση ανταποκρίνεται σε μία πραγματική ανάγκη στην πραγματική οικονομία. Η οικονομική ανάπτυξη είναι ασθενική, η ανεργία παραμένει υψηλή. Βέβαια τον τελευταίο καιρό οι αγορές έχουν κάπως ηρεμήσει. Φαίνεται ότι αποκαθίσταται η εμπιστοσύνη στην οικονομία της ευρωζώνης, η οποία ωστόσο παραμένει υπό πίεση».

(Deutsche Welle)